

Č. j.: 2R 114/04 – Hr

V Brně dne 11. ledna 2005

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 22.12.2004 **Státním zemědělským intervenčním fondem, se sídlem Ve Smečkách 33, 110 00 Praha 1**, zast. ředitelem Ing. Janem Höckem, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 2.12.2004 č. j. VZ/S216/04-154/6147/04-Der ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – **Státního zemědělského intervenčního fondu, se sídlem Ve Smečkách 33, 110 00 Praha 1**, učiněných při zadání veřejné zakázky „**Dodání hardware pro Státní zemědělský intervenční fond**“ formou obchodní veřejné soutěže podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., vyhlášením dne 19.9.2001 v Obchodním věstníku č. 38/04 pod zn. 134136-38/01, jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. VZ/S216/04-154/6147/04-Der ze dne 2.12.2004

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

Odůvodnění

Zadavatel se ve svém rozkladu domáhá toho, aby předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) zrušil napadené rozhodnutí Úřadu, neboť zaniklo právo Úřadu uložit zadavateli pokutu. Dle názoru zadavatele Úřad rozhodl o uložení pokuty bez ohledu na nastalou okolnost – uplynutí doby tří let ode dne, kdy ke tvrzenému porušení zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), došlo, a tedy právo Úřadu uložit pokutu zaniklo jeho neuplatněním v prekluzivní době. Objektivní lhůta dle ustanovení § 62 odst. 1 zákona počala dle názoru zadavatel běžet dne 4.12.2001, kdy zadavatel „nesprávně“ rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky (v této souvislosti pak možnost, že porušil zákon, připouští zadavatel pouze „teoreticky“), a nebo nejpozději dne 19.12.2001, kdy byla s vybraným uchazečem uzavřena kupní smlouva, a tedy lhůta uplynula nejpozději dne 19.12.2004. V této lhůtě nebyla zadavateli pravomocným rozhodnutím uložena pokuta, a tedy právo Úřadu tuto pokutu uložit zaniklo.

Ze správního spisu vyplynuly tyto skutkové okolnosti případu. Na základě kontrolního závěru NKÚ z Věstníku NKÚ, ročník XII, částka 3, který Úřad obdržel dne 4.10.2004, si vyžádal od zadavatele dokumentaci o zadání veřejné zakázky „Dodání hardware pro Státní zemědělský intervenční fond“, zadané formou obchodní veřejné soutěže podle části druhé zákona uveřejněním dne 19.9.2001 v Obchodním věstníku č. 38/01 pod zn. 134136-38/01. Po přezkoumání předložené dokumentace získal Úřad pochybnosti o správnosti postupu zadavatele při zadání předmetné veřejné zakázky, a proto dne 1.11.2004 zahájil ve věci správní řízení z vlastního podnětu, ve kterém jako jediného účastníka správního řízení označil zadavatele.

Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 2.12.2004 rozhodnutí č. j. VZ/S216/04-154/6147/04-Der, kterým za zjištěná závažná porušení zákona uložil zadavateli pokutu ve výši 70 000,- Kč. Úřad v postupu zadavatele konstatoval závažné porušení ustanovení § 34 odst. 4 v návaznosti na ustanovení § 11 odst. 1 zákona, když zadavatel nevyločil uchazeče CHW Group, spol. s r. o., Praha 4, z další účasti v soutěži, přestože jím předložená nabídka nebyla z hlediska splnění soutěžních podmínek zadavatele úplná, zadavatel nabídku tohoto uchazeče vybral jako nejvhodnější a uzavřel s ním smlouvu na plnění veřejné zakázky. Úřad dále konstatoval závažné porušení ustanovení § 38 odst. 4 zákona, neboť zadavatel nevyzval vybraného uchazeče k předložené dokladů podle ustanovení § 2c zákona. Úřad konstatoval také porušení ustanovení § 56 odst. 5 zákona, když před uplynutím lhůty pro podání námitek zadavatel činil úkony směřující k dokončení zadání veřejné zakázky, a s vybraným uchazečem uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. VZ/S216/04-154/6147/04-der ze dne 2.12.2004 uložil zadavateli za zjištěná závažná porušení zákona pokutu, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí se plně ztotožňuji.

K námitkám rozkladu uvádím následující:

Zadavatel v rozkladu namítá uplynutí objektivní tříleté lhůty pro uložení pokuty podle ustanovení § 62 odst. 1 zákona. K tomu uvádím, že pro zachování předmětné lhůty postačí rozhodnout ve lhůtě v prvním stupni. Požadavek, aby v předmětné lhůtě bylo pravomocně rozhodnuto nebo dokonce doručeno, by výrazně zkrátil lhůtu pro rozhodování správního orgánu, popřípadě navíc by právní moc závisel též na skutečnostech, které správní orgán nemůže ovlivnit. Rozhodnout ve lhůtě tedy nemůže znamenat nic jiného, než ve lhůtě rozhodnutí vydat, a je tak rozhodné datum vydání rozhodnutí. Uložení pokuty je nutno proto rozumět v logice časové souslednosti vydání rozhodnutí v prvním stupni. Smyslem lhůt je totiž i ponechání dostatečného časového prostoru pro komplexní a spravedlivé posouzení věci. Tento právní názor vychází mimo jiné z rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25.2.2002 č. j. 2A 11/2001, ale i z existující judikatury (rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2A 12/98, stanovisko Pléna Nejvyššího soudu ČR pod sp. značkou Rc 9/2000 a rozhodnutí Ústavního soudu ČR č. j. IV. ÚS 146/99). Vzhledem k tomu, že k porušení zákona došlo dnem uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky, tedy dne 19.12.2001 a napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 2.12.2004 (a doručeno zadavateli dne 6.12.2004), předmětná tříletá lhůta podle ustanovení § 62 odst. 1 zákona byla zachována. Námitka zadavatele proto nezakládá důvod pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí odvolacím orgánem ve smyslu ustanovení § 59 odst. 2 a 3 správního řádu.

Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Státní zemědělský intervenční fond, se sídlem Ve Smečkách 33, 110 00 Praha 1, zast. Ing. Janem Höckem,
2. spis.